Lietas Nr. A420348414
Lietas arhīva Nr. AA43-0575-16/21

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2016.gada 19.februārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente D.Makarova,
tiesneses S.Kanenberga un I.Višķere,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz zemnieku saimniecības "/Nosaukums A/" pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru zemnieku saimniecībai "/Nosaukums A/" tiktu piešķirts Natura 2000 maksājums (meža īpašniekiem) 2013.gadā, sakarā ar zemnieku saimniecības "/Nosaukums A/" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 16.decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicēja zemnieku saimniecība "/Nosaukums A/" 2013.gada 13.maijā Lauku atbalsta dienestā (turpmāk – dienests) iesniedza iesniegumu "Platību maksājumu iesniegums 2013.gadā" un tā pielikumu "Atbalsta iesniegums "Natura 2000" maksājumiem (meža īpašniekiem) 2013.gadā". Ar šo iesniegumu uz pasākuma "Natura 2000 maksājumi, kas noteikti saskaņā ar Regulas Nr.1698/2005 46.pantu" (turpmāk – atbalsta pasākums) atbalstu pieteicēja pieteica 37,30 ha meža zemes.

[2] Dienesta Lielrīgas reģionālās lauksaimniecības pārvalde 2014.gada 20.janvārī pieņēma lēmumu Nr.04.14.000119 "Par atteikumu piešķirt Natura 2000 maksājumu (meža īpašniekiem) 2013.gadā", ar kuru atteica pieteicējai piešķirt publisko atbalstu saskaņā ar Ministru kabineta 2010.gada 23.marta noteikumu Nr.295 "Noteikumi par valsts un Eiropas Savienības lauku attīstības atbalsta piešķiršanu, administrēšanu un uzraudzību vides un lauku ainavas uzlabošanai" (turpmāk – noteikumi Nr.295) 57.1.apakšpunktu.

[3] Apstrīdēšanas procesā minētais lēmums atstāts negrozīts ar dienesta 2014.gada 19.maija lēmumu Nr.10.6.4-15/14/175-Ķ/494 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums).

Pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka pieteicējai nav tiesību saņemt pasākuma atbalstu par 2013.gadu, jo pieteicēja ir saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar vienu no noteikumu Nr.295 57.1.apakšpunktā norādītajiem Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa pantiem un pieteicējai noteikumu Nr.295 57.1.apakašpunktā norādītajā datumā, proti, 1.novembrī bija nesamaksāts administratīvais sods.

[4] Nepiekrītot pārsūdzētajam lēmumam, pieteicēja 2014.gada 27.jūnijā vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru pieteicējai tiktu piešķirts Natura 2000 maksājums (meža īpašniekiem) 2013.gadā.

Pieteikumā un turpmāk sniegtajos paskaidrojumos norādīts, ka dienests nav vērtējis pieteicējai uzliktā administratīvā soda leģitimitāti un nav sazinājies ar pieteicēju, lai noskaidrotu lietas faktiskos apstākļus. Pārsūdzētajā lēmumā nav identificējams izdarītais pārkāpums, kura dēļ ir nolemts atteikt atbalsta pasākuma piešķiršanu. Pieteicēja nevarēja nomaksāt uzlikto naudas sodu, jo nebija informēta par šāda soda esību. Šo faktu pierāda valsts AS "Latvijas Pasts" 2014.gada 24.februāra vēstule, kurā sniegta informācija par attiecīgā sūtījuma piegādes apstākļiem. Pieteicēja uzskata, ka pasta darbinieki nav ievērojuši normatīvos aktus attiecībā uz korespondences pāradresēšanu. Savukārt dienestam nebija vēlmes pārbaudīt valsts AS "Latvijas pasts" rīcību konkrētā sūtījumu piegādē.

[5] Dienests pirmās instances tiesai iesniegtajā paskaidrojumā, atsaucoties uz pārsūdzētajā lēmumā ietvertajiem argumentiem, norādījis, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms. Papildus paskaidrots, ka ir nepamatots pieteicējas apgalvojums, ka dienests nav noskaidrojis lietas faktiskos apstākļus, jo pārsūdzētajā lēmumā ir norādīts, ka dienests bija vērsies Valsts meža dienestā un 2014.gada 7.maijā saņēmis atbildes vēstuli, kurā norādīts, ka pieteicējai lēmums par administratīvā soda piemērošanu tika nosūtīts ierakstītā pasta sūtījumā uz pieteicējas juridisko adresi 2013.gada 18.septembrī. Šādu adresi pieteicējas pārstāvis norādījis uz visiem zemnieku saimniecības vārdā iesniegtajiem

iesniegumiem. Vienlaikus dienests uzskata, ka valsts AS "Latvijas Pasts" darbiniekiem nebija jāveic konkrētā sūtījuma pāradresāciju, jo valsts AS "Latvijas Pasts" 2014.gada 24.februāra vēstulē ir norādījis, ka laika posmā no 2013.gada 2.janvāra līdz 2014.gada 20.februārim no pieteicējas nebija saņemts iesniegums par korespondences pāradresāciju no pieteicējas juridiskās adreses uz adresi /adrese A/. Līdz ar to, dienesta ieskatā, pieteicēja valsts AS "Latvijas Pasts" nav informējusi par vēlmi saņemt tai adresēto korespondenci citā adresē.

[6] Ar Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 16.decembra spriedumu pieteikums noraidīts.

Spriedums motivēts ar šādiem argumentiem un apsvērumiem.

[6.1] Noteikumu Nr.295 57.punkts noteic virkni kritēriju, kurus ir jāievēro, lai atbalsta pretendents varētu saņemt atbalstu.

Šo noteikumu 57.1.apakšpunkts noteic ka atbalsta pretendents var saņemt atbalstu, ja saskaņā ar Iekšlietu ministrijas Informācijas centra datiem pēc stāvokļa kārtējā gada 1.novembrī atbalsta pretendents nav saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $57.^{1}$, $66.^{3}$, $66.^{4}$, 67., $67.^{1}$, 68., 71., $71.^{1}$ vai 81.pantu vai līdz kārtējā gada 1.novembrim atbalsta pretendents normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir samaksājis naudas sodu par šajā apakšpunktā minētajiem pārkāpumiem un atlīdzinājis mežam nodarītos zaudējumus, ja meža zemes īpašniekam uzlikts naudas sods par pārkāpumiem meža apsaimniekošanas jomā vai viņa vainas dēļ mežam nodarīti zaudējumi.

Pamatojoties uz šo tiesību normu, tiesa atzina, ka atbalsta pretendents nav tiesīgs pretendēt uz atbalsta maksājumu, ja pēc stāvokļa kārtējā gada 1.novembrī atbalsta pretendents ir saukts pie administratīvās atbildības par minētajos Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa pantos paredzētajiem administratīvajiem pārkāpumiem vai arī līdz kārtējā gada 1.novembrim ir fiksēts nenomaksāts administratīvais sods.

[6.2] Saskaņā ar noteikumu Nr.295 97.punktu Natura 2000 administrēšanas nodrošināšanā dienests cita starpā sadarbojas ar Iekšlietu ministrijas Informācijas centru.

Atbilstoši Iekšlietu ministrijas Informācijas centra datiem pieteicēja 2013.gada 13.septembrī ir saukta pie administratīvās atbildības un tai ir piemērots naudas sods 50 latu apmērā. Pārbaudes laikā dienests konstatēja, ka pieteicēja saukta pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 68.panta pirmās daļas. Tas izriet arī no lietā esošā administratīvā pārkāpuma protokola (*lietas 26.-27.lapa*). No lietas arī redzams, ka administratīvais sods nav nomaksāts, proti, lēmums par administratīvā soda uzlikšanu nosūtīts piespiedu izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam, un 2014.gada 25.februārī piedziņa tika veikta. Papildus dienests ir pārliecinājies, ka lēmums par piemēroto administratīvo sodu pieteicējai nosūtīts uz tās juridisko adresi.

Ievērojot minēto, tiesa atzina, ka dienests saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 59.panta pirmās daļas nosacījumiem ieguva visu nepieciešamo informāciju attiecīgā administratīvā akta pieņemšanai.

[6.3] Vienlaikus tiesa norādīja, ka dienesta kompetencē neietilpst pārbaudes veikšana par tā administratīvā soda pamatotību, kuru pieteicējai piemēroja cita iestāde, šajā gadījumā Valsts meža dienests. Tāpat tiesa norādīja, ka, lai arī pārsūdzētajā lēmumā nav konkrēti norādīts, kādu tieši administratīvo pārkāpumu pieteicēja ir izdarījusi, tomēr pārsūdzētajā lēmumā ir norādīts administratīvā pārkāpuma protokola numurs, datums, kad pieteicēja ir saukta pie administratīvās atbildības, kā arī iestāde, kas pieteicēju saukusi pie administratīvās atbildības. Pārsūdzētajā lēmumā ir arī atsauce uz Iekšlietu ministrijas Informācijas centra datiem un Valsts meža dienesta Dienvidlatgales virsmežniecības informāciju par attiecīgo pieteicējai piemēroto administratīvo sodu.

Ievērojot minēto tiesa atzina, ka, pretēji pieteicējas viedoklim, ir saprotams, kāpēc pārsūdzētajā lēmumā ir atsauce uz noteikumu Nr.295 57.1.apakšpunktu.

[6.4] Tādējādi, ņemot vērā, ka pieteicēja ir saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar vienu no noteikumu Nr.295 57.1.apakšpunktā norādītajiem Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa pantiem (68.panta pirmo daļu) un uz 2013.gada 1.novembri pieteicējai bija nesamaksāts administratīvais sods, tiesa atzina, ka nav izpildījies viens no noteikumu Nr.295 57.1.apakšpunkta obligātajiem priekšnoteikumiem, lai pieteicējai būtu tiesības saņemt pasākuma atbalstu. Līdz ar to tiesa atzina, ka pieteikums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu ir noraidāms.

[6.5] Papildus, izvērtējot pieteicējas argumentu, ka tā nav saņēmusi lēmumu par saukšanu pie administratīvās atbildības, tiesa norādīja turpmāk minēto.

Saskaņā ar Paziņošanas likuma 4.panta 2.punktu juridiskajai personai dokumentu paziņo uz tās juridisko adresi. Tas nozīmē, ka juridiskajai personai jānodrošina sūtījumu saņemšana juridiskajā adresē. Tāpat atbilstoši Komerclikuma 12.panta ceturtajai daļai, ja komersantam tiek nosūtītas ziņas, dokumenti vai cita korespondence uz komercreģistrā ierakstīto juridisko adresi, uzskatāms, ka komersants šos dokumentus, ziņas vai citu korespondenci ir saņēmis, ja nosūtītājs dokumentāri pierādījis, ka šāda nosūtīšana ir veikta.

Pieteicējas juridiskā adrese ir /adrese/. Tā ir adrese, uz kuru ierakstītā pasta sūtījumā nosūtīts lēmums par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības. Taču, kā uzskata pieteicēja, valsts AS "Latvijas Pasts" darbiniekiem bija jāveic attiecīgā pasta sūtījuma pāradresācija uz adresi /adrese A/. Šajā sakarā tiesa no valsts AS "Latvijas Pasts" 2014.gada 24.februāra vēstules secināja, ka laika posmā no 2013.gada 2.janvāra līdz 2014.gada 20.februārim no pieteicējas nebija saņemts iesniegums par korespondences pāradresāciju no juridiskās adreses uz adresi /adrese A/. Līdz ar to tiesa nekonstatēja, ka pieteicējai būtu nepienācīgi paziņots lēmums par saukšanu pie administratīvās atbildības.

[7] Par Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 16.decembra spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību.

Apelācijas sūdzībā pieteicēja norādījusi, ka tiesa nav izvērtējusi pieteicējas argumentus par Pasta likuma normu

piemērošanu izskatāmajā gadījumā. Pieteicēja pieteikumā konkrēti norādīja, kādus Pasta likuma pantus ir pārkāpuši valsts AS "Latvijas Pasts" darbinieki, kā rezultātā pieteicēja nesaņēma pasta sūtījumu par administratīvā soda uzlikšanu, kas tādējādi pieteicējai radīja nelabvēlīgas sekas, proti, liedza saņemt pasākuma atbalstu. Turklāt tiesa nav ņēmusi vērā pieteicējas lūgumu uzaicināt uz tiesu valsts AS "Latvijas Pasts" pārstāvi vai pieprasīt valsts AS "Latvijas Pasts" paskaidrojumus par pretrunīgo 2014.gada 24.februāra vēstuli, kurā ir atzīts korespondences pāradresācijas neievērošanas fakts.

[8] Dienests paskaidrojumā par apelācijas sūdzību norādījis, ka apelācijas sūdzību neatzīst un uzskata to par nepamatotu. Dienesta ieskatā, tiesai bija jāvērtē un tā vērtēja pārsūdzētā lēmuma pamatotība, tai skaitā, vai pastāv priekšnoteikumi, lai pieteicējai izdotu labvēlīgu administratīvo aktu. Apstāklis, ka pieteicējas un tiesas viedoklis par lietas izspriešanai nepieciešamajiem pierādījumiem atšķiras, nevar būt par pamatu secinājumam, ka tiesa nav noskaidrojusi objektīvo patiesību lietā un nav pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus.

[9] Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu administratīvo lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[10] Lietā izšķirams jautājums par to, vai pieteicējai ir piešķirams Natura 2000 maksājums (meža īpašniekiem) 2013.gadā. Citiem vārdiem, lietā ir noskaidrojams, vai ir izdodams pieteicējai labvēlīgs administratīvais akts.

[11] Kā atzinusi Augstākā tiesa, lai iestādei uzdotu izdot labvēlīgu administratīvo aktu, tiesai ir jāpārbauda, vai tiesību normas piešķir personai tiesības no attiecīgā publisko tiesību subjekta prasīt to labumu, kuru persona ietvērusi savā prasījumā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Ja piemērojamā tiesību norma nosaka noteiktus tiesiskus un faktiskus apstākļus attiecīgā labuma saņemšanai, tiesai jāpārbauda, vai konkrētajā gadījumā attiecīgie apstākļi ir iestājušies. Ja tiesa norāda uz kādu obligātu apstākli, kuram būtu jābūt, bet kurš konkrētajā gadījumā nav iestājies, tiesa var noraidīt prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, arī neanalizējot, vai ir iestājušies pārējie tiesību normā minētie apstākļi. Konstatējot, ka kāds labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnoteikums nav iestājies, tiesai nav pamata apmierināt prasījumu (*sk., piemēram, Augtākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 12.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-118/2007 10.punktu*).

Likumdevējs ir paredzējis vairākus kritērijus, kurus ievērojot, atbalsta pretendents ir tiesīgs pretendēt uz publisko atbalstu un to saņemt. Vienlaikus likumdevējs ir noteicis arī tādus apstākļus, kuriem iestājoties publiskais atbalsts atbalsta pretendentam nav piešķirams. Viens no šādiem apstākļiem ir paredzēts noteikumu Nr.295 57.1.apakšpunktā. Atbilstoši šai tiesību normai, ja atbalsta pretendents pēc stāvokļa kārtējā gada 1.novembrī ir saukts pie administratīvās atbildības par šajā normā uzskaitītajiem Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā paredzētajiem administratīvajiem pārkāpumiem, tostarp par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 68.pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu, vai arī līdz kārtējā gada 1.novembrim atbalsta pretendentam ir nenomaksāts sods par minētajā normā norādītajiem administratīvajiem pārkāpumiem, atbalsts pretendentam nav piešķirams.

Pirmās instances tiesa, izvērtējot lietā noskaidrotos apstākļus un iegūtos pierādījumus, konstatēja, ka pieteicēja ir saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 68.panta pirmo daļu, kā rezultātā tiesa atzina, ka pieteicējai publiskais atbalsts nav piešķirams, jo to liedz noteikumu Nr.295 57.1.apakšpunkts.

Izvērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma pamatojumu kopsakarā ar lietas dalībnieku paskaidrojumiem un apelācijas sūdzības argumentiem, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus un piemērojusi atbilstošās tiesību normas, kā rezultātā ir izdarījusi pareizus secinājumus. Līdz ar to apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas argumentācijai (*sk. šā sprieduma 6.punktu*) un atkārtoti to nenorāda.

Papildus pirmās instances tiesas argumentiem, kā arī atbildot uz apelācijas sūdzības argumentiem, apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[12] Kā redzams no pieteikuma, apelācijas sūdzības un no pieteicējas paskaidrojumiem, kas sniegti gan pirmās instances tiesai, gan apgabaltiesai, pieteicēja pēc būtības neapstrīd pārsūdzētajā lēmumā konstatēto faktu, ka tā ir saukta pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 68.panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Taču, neskatoties uz to, pieteicēja uzskata, ka tai nav liedzamas tiesības uz publisko atbalstu. Šādu viedokli pieteicēja pamato ar apstākli, ka tā nesaņēma lēmumu par saukšanu pie administratīvās atbildības, līdz ar to pieteicēja nevarēja apstrīdēt šādu lēmumu vai nomaksāt tai piemēroto administratīvo sodu. Tādējādi pieteicējas argumentācija faktiski balstās tikai vienā aspektā, proti, valsts AS "Latvijas Pasts" rīcībā ar pieteicējai adresēto lēmumu par saukšanu pie administratīvās atbildības.

Sakarā ar šādu pieteicējas argumentu apgabaltiesa visupirms norāda, ka neatkarīgi no tā, vai valsts AS "Latvijas Pasts" bija jāpārsūta strīdus sūtījums no pieteicējas juridiskās adreses uz adresi /adrese A/, šis apstāklis pašlaik nevar ietekmēt konkrētās lietas iznākumu.

Proti, izskatāmajā lietā pieteicēja ir vērsusies pret dienestu sakarā ar to, ka dienests ir pieņēmis pieteicējai nelabvēlīgu administratīvo aktu, atsakoties piešķirt publisko atbalstu. Tas nozīmē, ka izskatāmajā lietā ir vērtējams dienesta rīcības jeb izdotā administratīvā akta tiesiskums, pārbaudot, vai ir iestājušies normatīvajos aktos paredzētie priekšnoteikumi, lai pieteicējai atzītu tiesības uz prasīto atbalstu. Tā kā dienesta administratīvais akts jeb atteikums piešķirt pieteicējai tās prasīto labumu ir tiesisks, jo ir iestājušies noteikumu Nr.295 57.1.apakšpunktā paredzētie apstākļi, kas liedz pieteicējai piešķirt publisko atbalstu (par ko lietā strīda nav), konkrētais pieteicējas pieteikums nevar tikt apmierināts. Pretēji pieteicējas viedoklim, tiesa nevar uzlikt pienākumu dienestam izdot pieteicējai labvēlīgu administratīvo aktu par publiskā atbalsta piešķiršanu, jo šāda rīcība būtu pretrunā ar noteikumu Nr.298 57.1.apakšpunktu, kurā ir skaidri noteikts, kādos apstākļos ir liedzamas pretendentu tiesības saņemt pasākuma atbalstu. Turklāt, kā pareizi norādījusi pirmās instances tiesa, dienestam, lemjot par pasākuma atbalsta piešķiršanu, nebija jāvērtē Valsts meža dienesta lēmuma par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības pamatotība un tiesiskums. Atbilstoši noteikumu Nr.295 57.1.apakšpunktam un 97.punktam dienestam, pieņemot administratīvo aktu, no Iekšlietu ministrijas Informācijas centrā pieejamajām ziņām bija jānoskaidro, vai pieteicēja pēc stāvokļa kārtējā gada 1.novembrī nebija saukta pie administratīvās atbildības par attiecīgo administratīvo pārkāpumu izdarīšanu un vai līdz kārtējā gada 1.novembrim pieteicējai nebija nenomaksāto administratīvo sodu par attiecīgajiem administratīvajiem pārkāpumiem. Pretēji pieteicējas viedoklim, ne šajās tiesību normās, ne kādās citās tiesību normās nav noteikts dienesta pienākums izvērtēt citas iestādes piemērotā administratīvā soda pamatotību. Tādējādi, tā kā dienestam tas nebija jādara un, tā kā tas nav dienesta kompetencē, ir nepamatots pieteicējas viedoklis, ka dienests nav noskaidrojis nepieciešamos apstākļus pārsūdzētā lēmuma pieņemšanai. Minēto iemeslu dēļ ir nepamatots pieteicējas viedoklis, ka dienestam bija jāveic izmeklēšana par strīdus sūtījuma piegādes apstākļiem, savukārt pirmās instances tiesai bija jāpieaicina lietā valsts AS "Latvijas Pasts" vai tiesas sēdē jānopratina tās darbinieks.

[13] Vienlaikus, ņemot vērā, ka pieteicēja konsekventi ir paudusi tikai vienu jau iepriekš minēto argumentu par valsts AS "Latvijas Pasts" rīcību, nosūtot pieteicējai lēmumu par saukšanu pie administratīvās atbildības, apgabaltiesa, lai arī uzskata, ka šis arguments nekādā veidā neietekmē konkrētās lietas iznākumu, tomēr to izvērtēs.

Šajā sakarā apgabaltiesa no lietas materiāliem konstatē, ka Valsts meža dienesta 2013.gada 13.septembra lēmums par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības pieteicējai nosūtīts ierakstītā pasta sūtījumā Nr.RR370972712LV (turpmāk – strīdus sūtījums) (*lietas 24.lapa*).

Atbilstoši valsts AS "Latvijas Pasts" 2014.gada 12.februārī sniegtajai informācijai strīdus sūtījums pieteicējai nosūtīts uz tās juridisko adresi /adrese/. 2013.gada 24.oktobrī strīdus sūtījums nosūtīts atpakaļ Valsts meža dienestam, jo pieteicēja nesaņēma strīdus sūtījumu, un beidzās viena mēneša termiņš tā uzglabāšanai (*lietas 47.lapa*). Arī no pārējām lietā esošajām valsts AS "Latvijas Pasts" vēstulēm redzams, ka strīdus sūtījums pieteicējai nosūtīts uz tās juridisko adresi.

Pieteicēja uzskata, ka šāda valsts AS "Latvijas Pasts" rīcība bija prettiesiska, jo strīdus sūtījums bija jāpārsūta uz adresi /adrese A/, tā kā pieteicēja valsts AS "Latvijas Pasts" bija iesniegusi lūgumu pāradresēt visus pieteicējai adresētos sūtījumus no pieteicējas juridiskās adreses uz adresi /adrese A/. Šajā sakarā pieteicēja atsaucas uz Pasta likumā paredzēto tiesisko regulējumu.

Pasta likuma 52.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka adresāts, iesniedzot rakstveida iesniegumu, ir tiesīgs dot pasta komersantam norādījumu piegādāt viņam adresētos sūtījumus uz citu adresi.

Tātad, kā pareizi norādījusi pieteicēja, tai kā pasta sūtījumu adresātei ir tiesības lūgt pasta iestādei pasta sūtījumus, kas tai nosūtīti uz juridisko adresi, piegādāt uz citu adresi. Šādā gadījumā ir nepieciešams pieteicējas rakstveida iesniegums.

Ņemot vērā, ka pieteicēja vairākkārt izteica apgalvojumu, ka tā valsts AS "Latvijas Pasts" šādu iesniegumu bija iesniegusi, pieteicēja tika aicināta to iesniegt apgabaltiesai. Tomēr šāds iesniegums no pieteicējas netika saņemts. Pieteicēja apgalvo, ka minētais iesniegums pieteicējas rīcībā nav saglabājies, jo tas valsts AS "Latvijas Pasts" tika iesniegts 1994.gadā un tad dokumentu kopijas netika izgatavotas. Arī valsts AS "Latvijas Pasts" vairākkārt sniegtajā informācijā apliecināja, ka tās rīcībā pieteicējas iesnieguma par pasta sūtījumu piegādi uz citu adresi nav, lai gan no valsts AS "Latvijas Pasts" sniegtās informācijas izriet, ka šāds iesniegums kādreiz, iespējams, ir bijis, jo atsevišķi pasta sūtījumi pieteicējai tika pāradresēti no tās juridiskās adreses uz adresi /adrese A/ (*lietas 6., 97.lapa*). Tas, ka atsevišķi pasta sūtījumi pieteicējai pāradresācijas rezultātā tika piegādāti uz adresi /adrese A/, izriet arī no pieteicējas iesniegtajām sūtījumu aploksnēm (*lietas 88.-95., 102.-115.lapa*).

Taču, neskatoties uz minēto, pieteicējas uzmanība vēršama uz to, ka Pasta likums stājās spēkā 2009.gada 3.jūlijā, tādējādi uz iespējamo pieteicējas 1994.gada iesniegumu par pasta sūtījumu pāradresāciju tieši Pasta likums, uz ko atsaucas pieteicēja, nevar tikt attiecināts (tostarp ievērojot valsts AS "Latvijas Pasts" sniegto informāciju, ka adresātiem ir jāveic regulāra pieteikto pāradresācijas pakalpojumu apmaksa atbilstoši aktuālajiem tarifiem). Savukārt iesniegums par pasta sūtījumu pāradresāciju no pieteicējas juridiskās adreses uz adresi /adrese A/, laikā no 2013.gada 2.janvāra līdz 2014.gada 20.februārim, tostarp tajā laika posmā, kad pieteicējai tika nosūtīts strīdus sūtījums, no pieteicējas pasta iestādē netika saņemts, un attiecīgs pakalpojums netika apmaksāts, kā to ir norādījusi valsts AS "Latvijas Pasts" (*lietas 6., 97.lapa*). Arī pati pieteicēja nav iesniegusi jebkādus pierādījumus, kas apstiprinātu, ka tā attiecīgo iesniegumu valsts AS "Latvijas Pasts" bija iesniegusi pēc Pasta likuma spēkā stāšanās, tostarp saistībā ar 2013.gada sūtījumiem. Apgabaltiesa piekrīt pieteicējas apgalvojumam, ka atsevišķus pasta sūtījumus valsts AS "Latvijas Pasts" pārsūtīja pieteicējai no juridiskās adreses uz adresi /adrese A/, uz ko ir norādīts jau iepriekš. Taču, kā informējusi valsts AS "Latvijas Pasts", Madlienas piegādes punkta pasta darbinieki pieteicējai bija patvaļīgi pārsūtījuši vienkāršās vēstules, neievērojot normatīvos aktus saistībā ar korespondences pārsūtīšanu (*lietas 97.lapa*).

[14] Vienlaikus apgabaltiesa nepiekrīt pieteicējai, ka iespējamās valsts AS "Latvijas Pasta" kļūdainās rīcības rezultātā pieteicējai neatgriezeniski ir liegta iespēja saņemt pasākuma atbalstu. Šajā sakarā apgabaltiesa norāda, ka gadījumā, ja pieteicēja, pierādot, ka valsts AS "Latvijas Pasts" nepamatoti nav pārsūtījusi pieteicējai strīdus sūtījumu, lūgtu Valsts meža dienestam atjaunot termiņu lēmuma par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības apstrīdēšanai, un, ja šāds termiņš tiktu atjaunots un pieteicējas apstrīdēšanas iesniegums tiktu izskatīts, un, ja tā rezultātā tiktu konstatēts, ka pieteicēja pie administratīvās atbildības ir saukta nepamatoti, tas pieteicējai dotu pamatu prasīt dienestam uzsākt administratīvo procesu no jauna un piešķirt tai prasīto labumu. Tomēr, iekams nav atcelts lēmums par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 68.panta pirmo daļu, pieteicējai publiskais atbalsts nevar tikt piešķirts, jo to liedz jau vairākkārt pieminētais noteikumu Nr.295 57.1.apakšpunkts, kuru nevar ignorēt ne dienests, ne tiesa.

[15] Rezumējot minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteikums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu ir noraidāms, jo nav konstatējami priekšnoteikumi pieteicējas prasītā labuma piešķiršanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt zemnieku saimniecības "/Nosaukums A/" pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru zemnieku saimniecībai "/Nosaukums A/" tiktu piešķirts Natura 2000 maksājums (meža īpašniekiem) 2013.gadā.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente	(*paraksts*)	D.Makarova
Tiesneses	(*paraksts*)	S.Kanenberga
	(*paraksts*)	I.Višķere